

Návrh na úpravu zákona,

kterým se mění
z.č. 110/1997 Sb.,
o potravinách a tabákových výrobcích
a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů
/senátní tisk 248/

Úvod

Zákon č. 110/1997 Sb. o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o potravinách“), je průběžně upravován tak, aby byl v souladu s legislativou EU. Čas od času se však vyskytují i snahy, aby byl tento zákon upraven i nad rámec evropské legislativy. Regulace by však neměla být pro jednoho výhrou a druhého prohrou.

1. Povinnost prodejce hlášení prodejů z 5 států s největším podílem

Navrhujeme vypustit povinnost o hlášení prodejů z 5 států - viz §3d odst. 3) zák. o potravinách.

Dle §3d, odst. 4 je provozovatel potravinářského podniku, který odebírá potraviny za účelem jejich dalšího prodeje konečnému spotřebiteli, jehož tržby z prodeje potravin za poslední ukončené účetní období na území ČR přesahují 5 mld. Kč, **povinen viditelně a čitelně zpřístupnit při vstupu do prodejny určeném pro konečného spotřebitele a oznámit ministerstvu seznam pěti zemí obsahující procentuální vyjádření podílu všech potravin, které z těchto zemí odebírá a které v ČR uvádí na trh, přičemž se tyto země uvedou vždy k 1. lednu za období posledních 12 měsíců sestupně počínaje zemí s nejvyšším podílem na jeho tržbách při prodeji takto odebraných potravin.**

Dle našeho názoru jde o zbytečný požadavek nad rámec evropského potravinového práva, navíc procentuální podíly jednotlivých zemí není prakticky možné přesněji určit. Jde pouze o administrativní úkon, který nepřinese spotřebitelům žádnou přidanou hodnotu a ze zkušenosti například ze Slovenska s podobným opatřením to vůbec nijak neovlivnilo nákupní chování spotřebitelů (dle předkladatelů je totiž smyslem podpora prodeje českých výrobků)

2. Povinnost uvádět hlavní složku nebaleného výrobku

Navrhujeme vypustit povinnost pro maloobchod značit nebalené výrobky hlavní složkou – viz §8 odst. 1) zákona o potravinách. Z právního hlediska, ale ani fakticky, nevíme co je hlavní složka, navíc to může zvýšit cenu výrobků a není ani povinnost to uvádět v rámci předpisů EU. *Pokud by to vedlo k nemožnosti nebo podstatnému ztížení dovozu některých výrobků do české republiky ze zemí EU, jednalo by se o diskriminaci a umělou dovozní překážku v rozporu s principem volného pohybu zboží a služeb v rámci EU.* Kromě toho je třeba výslovně poukázat na skutečnost, že předpisy Evropské unie kladou v oblasti bezpečnosti výrobků a potravinářského práva důraz na princip „spravedlivé odpovědnosti jednotlivých provozovatelů a princip rozumné dostatečnosti“. Tyto principy navrhaná novela zcela zjevně nerespektuje.

3. Povinnost uvádět u nebaleného výrobku výrobce, včetně adresy

Navrhujeme vypustit povinnost pro maloobchod v podobě značení nebalených výrobků dle § 8 odst. 1) zák. o potravinách i jménem či obchodní firmou a adresou sídla či místa podnikání výrobce.

Popřípadě možnost místo údajů o výrobci uvádět údaje o provozovateli potravinářského podniku, který je uveden na obale

Maloobchodní prodejce obecně dohledá vždy jen jeden krok zpět – tj. dodavatele. Výrobce je pro obchodníka často neznámý a dodavatel nemá povinnost to sdělit obchodníkovi; také povinnost uvádět výrobce a jeho adresu, je problematická - i když je výrobce znám, nemusí být známa adresa jeho místa podnikání nebo sídla – obvykle je znám jen dodavatel (*jde tedy o nerealizovatelný a pro zahraniční výrobce a dodavatele diskriminační požadavek v rozporu s principy fungování EU - volný pohyb zboží a služeb*). Navíc jde o informaci, která bude muset být uváděna v těsné blízkosti nabízené potraviny – a to bude pro obchodníky poměrně těžko technicky realizovatelné.